

ที่สุดแล้ว...

>>> **ชีวิตไม่ใช่เรื่องของการครอบครอง แต่คือเรื่องของการเข้าใจ** <<<

เมื่อวันเวลาในชีวิตเราเพิ่มรอบมากขึ้นและดูเหมือนยิ่งที่ยิ่งรวดเร็ว การจากลา การสูญเสีย ญาติสนิท มิตรสหาย เกิดขึ้นบ่อยครั้ง **จนทำให้เราเข้าใจว่า ที่สุดแล้วชีวิตก็เท่านั้น** เท่าเทียมกันทุกผู้คนในวันลมหายใจสุดท้าย ไม่ว่าจะเศรษฐีหรือคนยากไร้ มีชื่อเสียง ตำแหน่งหรือไรตัวตนในหมู่ชน ยิ่งใหญ่หรือเศษเสี้ยวของสังคม ก็นอนนิ่งด้วยกันทุกคน **อะไรที่เราครอบครองวันนี้ วันหนึ่งมันก็จะไม่ใช่ของเรา** มีเพียง **“ความเข้าใจ”** ที่เราได้เรียนรู้จะอยู่กับเราตลอดไป

ในระหว่างทางชีวิตบางครั้ง เราเหนื่อย เพราะอยากมีมากกว่าคนอื่น แต่จริง ๆ แล้ว **การเข้าใจว่าอะไรคือ “พอดี” นั้นแหละ คือความมั่งคั่งที่สุดของชีวิต** เข้าใจตัวเอง ด้วยการใช้ชีวิตอย่างจริงจัง เข้าใจคนอื่นด้วยการลดการเปรียบเทียบ เข้าใจโลกเป็นการปล่อยวางสิ่งที่ควบคุมไม่ได้ แท้จริงแล้ว **ชีวิตไม่ได้ต้องการให้เราทุกอย่าง แต่ต้องการให้เรา “เข้าใจ” ในสิ่งที่มีอยู่** แล้วใช้มันให้คุ้มค่าในแบบของเราเอง

สิ่งแรกสุดเราต้องเข้าใจตัวเองให้ได้ก่อน จากนั้นถึงจะเข้าใจคน เข้าใจโลก เราก็จะมีรักเกิดขึ้น สัจจะอย่างหนึ่งในโลกของความสัมพันธ์ มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่ล้มความได้ง่าย และมักตัดสินกันจากความผิดเล็ก ๆ อย่าคาดหวังว่าความดีของเราจะถูกจดจำอย่างชือสัตย์ นี่เป็นกับดักที่ทำให้เราผิดหวัง อย่าไปโทษคนเหล่านั้นเลย เพราะแม้แต่ตัวเราเองยังเคยเห็นแก่ตัว ให้ความดีของเราเป็นสิ่งที่ออกมาจากใจ ไม่ใช่เพื่อให้ใครต้องมาตอบแทน

ชีวิตคนเราถูกหล่อหลอมจากหลายอย่าง ทุกคนล้วนมีเรื่องในใจที่พูดกับใครไม่ได้กันทั้งนั้นแหละ **บางเรื่องพูดแล้วเหนื่อย บางเรื่องเหนื่อยที่จะพูด** บางเรื่องไม่พูดอาจจะดีกว่า ทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไปตาม **“จังหวะของชีวิต”** ทั้งคำพูด ความรู้สึก ความคิด ความสัมพันธ์ และทัศนคติปรับเปลี่ยน และใช้ชีวิตของเราให้มีความสุข **เพราะที่สุดแล้วเราก็จะมีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่เราต้องการ** ในวันที่หน้าต่างชีวิตปิดลง....

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>